

ZIEKENFONDSWET

Verschenen is het „Voorloopig Verslag” en de „Memorie van Antwoord” van de Ziekenfondswet. Wij stippen hieruit aan, dat bij art. 5 door één of meer leden van de betrokken Kamercommissie „werd aangedrongen op opneming onder de deelnemers, genoemd in het 1ste lid onder e van art. 5, van tandheelkundigen.”

In de „Memorie van Antwoord” schrijft de Minister:

„dat hij er ernstig bezwaar tegen moet maken onder de deelnemers onder e ook de tandheelkundigen op te nemen, het lijkt hem onjuist deze — krachtens een overgangsbepaling bestaande uitstervende groep van beoefenaars van een ondergeschikt gedeelte der geneeskunde imperatief in alle statuten te doen opnemen, vooral waar niet dan bij uitzondering door ziekenfondsen met hen zal worden gecontracteerd”.

Dit klopt volkomen met de opmerking uit het „Voorloopig Verslag”, bij art. 10, waar wij lezen:

„Voorts werd de wensch geuit, dat slechts die geneeskundigen zich als specialist aan een Fonds kunnen verbinden, van wie vaststaat, dat zij inderdaad als volwaardig specialist kunnen worden beschouwd”.

Hieromtrent teekent de Minister aan:

„De ondergeteekende is het eens met de wensch, dat slechts die geneeskundigen zich als specialist aan een fonds kunnen verbinden, van wie vaststaat dat zij inderdaad als volwaardig specialist kunnen worden beschouwd, een hiermede verband houdende bepaling is aan het artikel toegevoegd.”

Deze bepaling luidt:

„Of een geneeskundige als specialist kan worden beschouwd op het gebied waarop hij bij het Fonds werkzaam zal zijn, wordt beoordeeld door den in art. 27 bedoelden Centralen Raad.”

Het opnemen van „tandheekundigen” zou ook daarom niet den minsten zin hebben, omdat hier van „verkregen recht” geen sprake is, daar zij tot nu toe nimmer aan de Fondsen verbonden zijn geweest. De overgangsbepaling in de wet van 1925 beoogde hen de gelegenheid te geven hun vóór 1913 verkregen broodwinning ten opzichte van de tandprothese voort te zetten.
